

DEN NORSKE KIRKE
Åsen menighetsråd

dok 257

Kultur- og kirkedep.	
200800738 2.9.08	
Kode	111-501

Til
Det kongelige kultur- og kirkedepartement
Kirkeavdelingen
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Dato
01.09.08

Vår ref.
12/2008

Deres ref.

Deres dato

Styrket demokrati i Den norske kirke - høring

Vedlagt følger høringsuttalelse fra Åsen menighetsråd til innstillingen Styrket demokrati i Den norske kirke.

Med hilsen
Åsen menighetsråd
Olav Skogen, daglig leder

Olav Skogen

Vedlegg

Høring – innstillingen *Styrket demokrati i Den norske kirke*

Åsen menighetsråd hadde saken til drøfting på møtet 27.08.08. Vi synes for det første det er udemokratisk å sende en viktig sak til høring i sommerferien og sette en så kort høringsfrist at det er bare knapt vi rekker å ha noe møte før fristen går ut. Vi kan i hvert fall ikke med hånden på hjertet si at vi har hatt god tid til å sette oss inn i saken, men vi hadde en frisk samtale og meningsutveksling om visse – og etter vår mening helt essensielle - sider ved den.

Vi tar konklusjonen først: *Vi er i mot at det legges ned svært mye arbeid og penger i en valgordning som vi ikke anser nødvendig og som, hvis den mot all formodning skulle føre til et mer såkalt representativt styre i kirken, heller har større sjanse for å skade kirken enn gagne den.*

Vi kan ikke se at nåværende valgordning, som er vanlig i ide-bærende organisasjoner, er det minste udemokratisk. Vi stiller oss bak ønsket om at flere må engasjere seg i kirkelige valg, men vi har liten, eller kanskje til og med ingen, tro på at endrede valgordninger er veien å gå. Når det står å lese at *En demokratisk styringsstruktur vil etter departementets oppfatning bidra til å bevare og skape trygghet, tillit og tilhørighet hos medlemmene*, lyder det nærmest komisk i våre ører. Er det styringsstrukturer som skaper dette? I et trossamfunn? Er det ikke møtet med kirkens Herre gjennom ord og sakrament og fellesskap i bønn og tilbedelse? I en kronikk i avisen Vårt Land 25. august siterer Asgeir Remø tall fra rapporten "Folkekirke 2000". 12% av respondentene i undersøkelsen regner seg som bekjennende kristne, 39% sier de er kristne, men ikke bekjennende. Den siste halvdel ønsker ikke å si at de regner seg som kristne. Vi kan få inntrykk av at anstrengelsene i retning av "mer demokrati" ved en endret valgordning, går ut på å få denne siste halvdel til å stemme. Vil det være en vinning for kirken? At de som åpent gir uttrykk for at de ikke tror, er likegyldige til kirken og kanskje til og med motstandere, at de aktivt engasjerer seg i hvordan det indre liv i kirken skal være? Er ikke kirken i sitt vesen forsamlingen av de troende? Hvis det er så mange millioner kroner til rådighet som det foreslås å bruke på valgreformen, ville det ikke gagne kirken langt mer å styrke det som kan hjelpe menighetene til å kalle denne halvdel av sine medlemmer som plasserer seg selv på utsiden av troens liv, til *tro*?

Vi ser med en viss gru på det store valgapparat som må komme i stand for å gjennomføre direkte valg til bispedømmeråd/kirkemøte på en anstendig måte - og ønsker oss det ikke. Vi ser på menigheten som den helt grunnleggende enheten – ikke enkeltmedlemmene og det kirkelige manntallet. Valg til kirkens organer bør gå ut fra den gudstjenestefeirende menighet. Og kirken bør selv velge sine proster og biskoper – uansett valgordninger.

Asgeir Remø sier i ovennevnte kronikk i Vårt Land at Norsk senter for menneskerettigheter ved Universitetet i Oslo, skriver at hvis det offentlige stiller krav til kirkens valgordning, er det et brudd på menneskerettighetene. Det er et alvorlig aspekt som ikke bør overses, mener vi.

Vi mener at den kirkelige stemmerettsalder bør være 18 år.

Åsen, 28.08.08

Åsen menighetsråd
Svanhild Enstad, leder